

ಕಾವ್ಯಸಂಕ

ಪರಂಪರೆಯ ಹರಿವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶೈಂಚೋ, ರಷಿಯನ್, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಬಂಗಾಳಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಅಧುನಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದ ಸ್ವಜನರೀಲ ಮುದುಕಾಟವು ಮುನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು. ಇವತ್ತಿನ ಆಧುನಿಕೋಂತೆರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಸದ್ಯದ ನೇರಾಳಿ ಕಾವ್ಯವು ಒಂದು ಸ್ಥಳೀಯ ದ್ವಾರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ ಅನಿಸತ್ತೇ. ಅದು ನೇರಾಳಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸಮಾಜೋ- ರಾಜಕೀಯ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಬೇರುಬೆಣಿಗೆಯಾಗಿ. ರಾಜಕೀಯ ಹೋರಾಟಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪಥವು, ತಾತ್ತ್ವಿಕ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯಾನುಭೂತಿಯ ಚೌಕಟ್ಟನಲ್ಲಿ ನೇರಾಳಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನ ಕಾವ್ಯಲೋಕವು ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯದ ಹೇಳಿರಾಟಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಮೂಲಗಂಗಾದ ಸಮುದಾಯಗಳು, ಅದು ಮಹಿಳೆಯರೇ ಇರಬಹುದು, ಲೋಗಿಕ ಮತ್ತು ಲಿಂಗತ್ವ ಅಲ್ಲಂಬಂಧಾತ್ಮಿರಿಬಹುದು ಅಥವಾ ಪ್ರಾಂತೀಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಭಾಷಿಕವಾಗಿ ಪುಲಿತ್ಕೆ ಒಳಗಾದವರಿಬಹುದು, ಹೇಳಣ ಉತ್ತಾಪದಿಂದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಶ್ರೀಯಾತ್ಮಕ ಬಿಂಬಾವಿಯಾಗಿ ಗುಣದೊಂದಿಗೆ ಅವರಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಕಾಷ್ಟಿರುವ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಸ್ತು ವಿಷಯಗಳು ಸೌಂದರ್ಯಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಚೈಪಚಾರಿಕ ಲಾಭಾಳ್ಯಾದಿಂದ ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಬಂದಪ್ರ ಎಂದು ವಿಮರ್ಶಕರು ಉತ್ತಿಸಿದರೂ ನೇರಾಳಿ ಕಾವ್ಯದ ವಿಕಾಸವು ತನ್ನ ಉಗ್ರಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಅದು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಬಲಿಪ್ಪ ಸಮುದಾಯ ಅಥವಾ ಲೀಂಗದ ಸ್ತಂಭಿಕಿ ರಾಗ ಉಲ್ಲಿಂದಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಿನಿಧಿಕರೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗ ಇಡೀ ರಾಘ್ವಪೇ ಒಂದು ಕಾವಾತ್ಮಕ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೋಡಿದೆ ಎಂದು ಧ್ಯೇಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಬಹುದು. ನೇರಾಳಿ ಸಮಾಜ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸಾಲುಹಾಕುವ, ಏದುರಿಸುವಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬಿಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಜನರ ದ್ವಾರಿಯಾಗಿ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾತಾಂತ್ರಿಕರಣಗೊಳ್ಳುವ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ನೇರಾಳಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಿಂಬಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ

ತಪ್ಪಿ ಹಾಗೂ ಭರವಸೆಯನ್ನು ತಾಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

◆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ನೇರಾಳಿದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಿಂದೂ ಮತಾವಲಂಬಿಗಳು. ಅಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಶೈಲೀಕರಣ ಹೇಗಿದೆ? ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯ ಒಂದು ಕಡೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ರಚನೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಅದಿವಾಸಿ- ದಲಿತ ಸಮುದಾಯಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ, ಇವುಗಳ ಒಳ ಸುಲಿಗಳಿನು ಅನಿಸುತ್ತದೆ?

ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ನಾಚಿಕೆ ಆಗುತ್ತೇ. ಭಾರತದಂತಹೀಗೆ ನೇರಾಳಿದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದೆ ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ಉಗ್ರಕರೋರದರ್ಮಿಂದ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ 21ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವರ ಜಾತಿಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಜನ ಹಲ್ಲಿಗೆ, ಕೊಲಗೆ ಬಿಲಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಗಾಗ ಅತ್ಯಾಭಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾನ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೋವಿದ್‌ನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀತಿಸಿ ಮದುವೆಯಾಗಲು ಮುಂದಾದ ರುಪು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದ ದಲಿತ ಯುವಕ ಮತ್ತು ನಿವಾಸಿ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೂರವಾಗಿ ಕೊಂಡು ಅವರ ದೇಹಗಳನ್ನು ನದಿಗೆ ವಸೇಯಿಲಾಗಿತ್ತು.

ನೇರಾಳಿದ ಜಾತಿ ಅಧಾರಿತ ಕಾನೂನು ಚೌಕಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಫಾವಿತವಾಗಿದೆ. 1853ರಲ್ಲಿ, ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಜಂಗ್ ಬಹದುರ್ ರಾಣ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮುಲಕಿ ಇನ್ನೇ ಎಂಬ ನಾಗರಿಕ ಸಂಹಿತೆಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಚೈಪಚಾರಿಗೊಳಿಸಿದರು. ಇದು ಅದಿವಾಸಿ ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು 'Salvable' (Masinya) ಮತ್ತು 'Non-Salvable' (Namasiyana) ಸುಂಪುಗಳಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿದೆ. ಈ ಸಂಹಿತೆ, ಪ್ರಭುತ್ವ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ವಿಭಾಗಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೆಸಿದೆ ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯದ ಜನರನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮರಣದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡುವ ಅವಾಶವನ್ನು ಬಡಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನು ಉಲ್ಲಂಖಿಸಿ ಅಪರಾಧ ಎಸೆಗಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮತ್ತು ಕ್ಷತ್ರಿಯರನ್ನು ಶೀಕ್ರಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದಲಿತರ ಸಾನ್ವಾನಕೆ ಇಲಿಸಿವೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಇಲ್ಲಿದೆ. 1951ರ ತನಕವೂ ಈ ಕೂರ